

Utorok 20. týždňa

Mt 19,23-30

Správny vzťah k majetku
Na čo nezabudnúť pri majetku?

Mať majetok, byť zabezpečený. Toto všetko je v dnešnej dobe veľmi potrebné. Je to určitá istota v živote každého jedného z nás, ktorá je síce potrebná, ale nie najdôležitejšia. Je to istota, do ktorej mnohokrát vkladáme celú svoju nádej, dôveru. Ale dokáže nás to urobiť skutočne šťastnými? Sme spokojní so svojim životom? Cítíme sa istí?

Popri svojej honbe za majetkom mnohokrát zabúdame na seba, na svojich blízkych a v neposlednom rade aj na Boha. Nemáme na nič čas. Majetok sa nám stal Bohom. Úplne nám zatemnil rozum. No problém nie je v tom, že máme veľké majetky. Problém je v tom, že nevieme správne užívať tieto hodnotné dobrá, ktoré nám Boh dal. Skazia sa vždy vtedy, keď si z nich človek urobí predmet uctievania a podrobuje sa im. Tieto dary sa však môžu aj zušľachtiť, keď ich premeníme na nástroje konania dobra v kresťanskej úlohe spravodlivosti a lásky. Materiálne dobrá samej osebe sú dobrami, ktoré majú prinášať úžitok nielen nám, ale celej spoločnosti, v ktorej žijeme. Človek môže mať za cieľ buď Boha, čo dosahuje aj skrze materiálne veci, ak ich používa ako prostriedok na dosiahnutie spásy, alebo si môže postaviť ako cieľ bohatstvá s mnohorakými túžbami po prepychu, pohodlí a vlastníctve vecí, a tým sa vylučuje z pravej radosti z vlastníctva Boha.

V živote sú veci podstatné a menej podstatné alebo vedľajšie. Pre pasažierov Titanicu bolo podstatné vedieť, že loď sa potápa. Mnohí sa tomu najprv smiali a bezstarostne hrali ďalej karty. No o chvíľu sa im to stalo osudné. Zabudli na to, že sú na lodi. Náš život je tiež ako jedna veľká loď, na ktorej nesmieme zabudnúť, že náš život má aj nejaké poslanie, cieľ. Naším cieľom má byť Kristus. Naňho treba zamerať celú svoju nádej a lásku. On je tou pravou hodnotou určujúcou celý náš život, pretože nijaká iná hodnota ju neprevyšuje a v nijakej inej hodnote, niet spásy. Kto vkladá svoje srdce do pozemských dobier, prekaží si možnosť stretnúť sa s Pánom. Ježiš nám pripomína: „**Nemôžete slúžiť aj Bohu, aj mamone**“ (Mt 6,24) Teda pravým cieľom človeka nemôže byť len vlastné obohacovanie sa a zhromažďovanie dobier. Viedlo by to k veľkému zúboženiu našej osoby. A možno aj k strate spásy. Miernosť vo vlastníctve a užívaní dobier dodáva kresťanovi ľudskú i nadprirodzenú zrelosť. Človek sa má posväcovať aj skrze užívanie týchto hmotných darov.

Preto ďakujme Bohu za všetko to, čo nám dal, ale zároveň si vyprosujme aj dar milosť, aby sme vedeli správne užívať tieto hmotné dobrá a zapájať ich do veľkého Božieho plánu spásy. Amen.